

A 2003/1972 EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdése tekintetében a felperes a Bizottság hatáskörének hiányát, illetve a fent említett csatlakozási okmány 41. cikkének (1) bekezdésének megsértését, az arányosság alapelvének megsértését, és az állampolgársági alapon történő hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértését kifogásolja annyiban, amennyiben a megtámadott rendelkezésben megállapított díj nagysága a közösségi vámtétel és a 2004. április 30-i lengyel vámtétel különbségét meghaladja.

A 2003/1972-es rendelet 4. cikk (5) bekezdésének nyolcadik franciabekezdése vonatkozásában a felperes a Bizottság hatáskörének hiányát, illetve a fent említett csatlakozási okmány 41. cikkének (1) bekezdésének megsértését, valamint az arányosság alapelvének megsértését kifogásolja, amennyiben a támadott rendelkezés olyan termékeket érint, melyek tekintetében a lengyel behozatali vámtétel 2004. április 30-án magasabb volt mint a közösségi tétel, vagy azzal megegyezett, illetve olyan termékeket foglal magában, melyek tekintetében országos méretben nem állapítottak meg többletkészleteket 2004. május 1-jén.

A 2003/1972-es rendelet minden megtámadott rendelkezése vonatkozásában kifogásolja a felperes, hogy a Bizottság hatáskörével visszaélt, amikor olyan intézkedéseket fogadott el, melyek tényleges célja nem annak megkönnyítése, hogy Lengyelországban a közös agrárpolitika szabályai hatályba lépjenek, hanem a Tizenötök piacának védelme a lengyel mezőgazdasági termelők jelentette versenytől.

(¹) HL L 236., 2003.9.23., 33. o.

A Lengyel Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. június 28-án benyújtott kereset

(T-258/04. sz. ügy)

(2004/C 251/39)

(Az eljárás nyelve: lengyel)

A Lengyel Köztársaság, képviseli: Jarosław Pietras, 2004. június 28-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia csatlakozása következtében a cukorágazatra vonatkozó átmeneti intézkedések megállapításáról szóló, 2004. január 14-i 60/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 9., 8. o.) 5. cikkét, 6. cikkének (1), (2) és (3) bekezdését, 7.

cikkének (1) bekezdését, valamint 8. cikke (2) bekezdésének b) pontját;

- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 60/2004/EK rendelet 5. cikkével szemben a felperes a következő kifogásokat emelte:

- az áruk szabad mozgása elvének sérelme azáltal, hogy magasabb erga omnes behozatali vámtételt vezet be, mint amely Lengyelország csatlakozása előtt az Európai Unióban hatályban volt;
- a Bizottság hatáskörének hiánya, továbbá a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (¹) 22. cikkének, 41. cikke első bekezdésének és IV. melléklete 5. fejezetének sérelme a Lengyel Köztársaságnak a vámunióhoz való – a csatlakozási okmányban rögzített – csatlakozási feltételeit megváltoztató intézkedések révén, valamint azáltal, hogy a megtámadott rendelkezést kiterjesztették a közös agrárpolitikába nem tartozó termékekre;
- az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmának sérelme, a lengyelországi jogalanyok számára a 15 állam Közösségből származó, hasonló helyzetű jogalanyokkal kapcsolatban alkalmazottól eltérő elbánást előíró intézkedések révén;
- jelentős eljárási szabály megsértése a meghozott intézkedések elégtelen indokolása révén;
- a bizalomvédelem elvének megsértése a fent hivatkozott csatlakozási okmánnyal ellentétes eljárási mód bevezetésével azon termékekre, amelyek 2004. május 1-jén átmeneti megőrzés alatt, a vámjogi rendeltetések vagy vámeljárások valamelyikének hatálya alatt, avagy a kibővített Közösségbe történő szállítás alatt állnak, különösen pedig a Lengyelország csatlakozása előtt az Európai Unióban hatályban volt vámtételnél magasabb behozatali vámtétel bevezetése révén.

A 60/2004/EK rendelet 6. cikke (1) és (2) bekezdése tekintetében a felperes a Bizottság hatáskörének hiányára, valamint a fent hivatkozott csatlakozási okmány 22. cikkének, 41. cikke (1) bekezdésének és IV. melléklete 4. fejezetének sérelmére hivatkozik, együtt értelmezve azokat a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 2001. június 19-i 1260/2001/EK tanácsi rendelettel (²), tekintettel arra, hogy a megtámadott intézkedések szerint a Bizottság a rendellenes cukor- és izoglukózkészletek felhalmozódásának megállapításakor más, bizonyos cukor-/cukoregyenérték-tartalmú feldolgozott termékeket is figyelembe vett, továbbá arra is figyelemmel, hogy az intézkedések tilalmazzák a rendellenes cukor- és izoglukózkészleteknek a bizonyos cukor-/cukoregyenérték-tartalmú feldolgozott termékek kivételével történő eltávolítását a piacról.

A 60/2004/EK rendelet 6. cikke (3) bekezdésével, 7. cikke (1) bekezdésével és 8. cikke (2) bekezdésének a) pontjával kapcsolatban a felperes a tagállamok és a Közösség szervei közötti jóhiszemű együttműködés elvének (EK 10. cikk) sérelmét látja megvalósulni azáltal, hogy a megtámadott rendelkezések útján gyakorlatilag betarthatatlan kötelezettségeket rónak Lengyelországra, és a felmerült nehézségek leküzdését célzó együttműködést a Bizottság megtagadta.

A 60/2004/EK rendelet összes megtámadott rendelkezésével kapcsolatban a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság visszaélt hatáskörével, mivel a bevezetett intézkedések valódi célja nem az, hogy megkönnyítse Lengyelország betagozódását a közös agrárpolitikába, hanem az, hogy megvédje a 15 állam Közösségének piacát a lengyel mezőgazdasági termelők versenytől.

(¹) HL L 236., 2003.9.23., 33. o.

(²) HL L 178, 2001.6.30., 1. o., későbbi módosításokkal.

A Société BIC S.A. által 2004. június 25-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset

(T-262/04. sz. ügy)

(2004/C 251/40)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Société BIC S.A., székhely: Clichy (Franciaország), képviseli: Michel-Paul Escande, ügyvéd, 2004. június 25-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2004. április 6-i a határozatát (R 468/2003-4. sz. ügy), annyiban, amennyiben az arra a következtetésre jut, hogy az 1 738 392. sz. közösségi védjegy iránti kérelmet már a bejegyzéskor el kellett volna utasítani a 40/94. rendelet 7. cikkében leírt indokok alapján, annak ellenére, hogy a BIC bizonyította, hogy e cikk alkalmazásának feltételei teljesültek;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A bejelentett közösségi védjegy:	Öngyújtó formájú térbeli védjegy.
Áruk vagy szolgáltatások:	A 34. osztályba tartozó áruk (dohányzási cikkek, öngyújtók) – 1 738 392. sz. kérelem.
A fellebbezési tanács előtt megtámadott határozat:	A vizsgáló a bejegyzést megtagadta.
A fellebbezési tanács határozata:	A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok:

A felperes bizonyította, hogy a fogyasztók az öngyújtó közösségi védjegyként bejegyezni kívánt formáját vitán felül hozzá tartozónak tekintik.

A felperes bizonyította, hogy a BIC öngyújtó formája már megszerzte a megkülönböztető képességet a 40/94/EK rendelet 7. cikke alapján.

A Société BIC S.A. által 2004. június 25-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset

(T-263/04. sz. ügy)

(2004/C 251/41)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Société BIC S.A., székhely: Clichy (Franciaország), képviseli: Michel-Paul Escande, ügyvéd, 2004. június 25-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2004. április 6-i határozatát (R 468/2003-4. sz. ügy) (¹), annyiban, amennyiben az arra a következtetésre jut, hogy az 1 738 566. sz. közösségi védjegy iránti kérelmet már a bejegyzéskor el kellett volna utasítani a 40/94. rendelet 7. cikkében leírt indokok alapján, annak ellenére, hogy a BIC bizonyította, hogy e cikk alkalmazásának feltételei teljesülnek;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A bejelentett közösségi védjegy:	Öngyújtó formájú térbeli védjegy.
Áruk vagy szolgáltatások:	A 34. osztályba tartozó áruk (dohányzási cikkek, öngyújtók) – 1 738 566. sz. kérelem.